

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: שאול	שם משפחה: הוד
---------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פיין
תאריך לידה: 5.1.1940	מין: ז / נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: שאול
ארץ לידה: אוקראינה	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): קובל
	Coval	שם פרטי של האב: שמחה
	שם פרטי ושם נעורים של האם: ציראל	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
שם נעורים של האישה:		
ארץ המגורים: פולין	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): לנדשנה (ההורים)
	Landshne	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קובל באוקראינה, נובוסיבירסק בסיביר, טשקנט באוזבקיסטן
		האם היית בגטאות? אילו ומתי?
		האם היית במחנות? אילו ומתי?
תאריך השחרור		מקום השחרור: טשקנט
	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? צ'צ'ין בפולין	האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? זלצבורג באוסטריה
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)	שנת העליה: 1949	מקומות/מחנות בדרך לארץ: זלצבורג באוסטריה

נא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

המשפחה חיה בלנדשנה שליד לובלין. לפני המלחמה לא היו להם ילדים עדיין. אבא היה סנדלר, מגדל תפוחים ועוד, אמא הייתה עקרת בית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשפרצה המלחמה, אמא הייתה בהריון איתי בחודש שישי. ההורים ברחו, עברו את הנהר הפולני והגיעו לאוקראינה. אחרי שלושה חודשים נולדתי בקובל. אחרי מספר חודשים סטלין גירש את היהודים למחנות בסיביר. כשהגרמנים התקרבו, ברחנו לנובוסירסק.

אבא עבר ביערות כחוטב עצים. גדלתי בנובוסירסק מגיל חצי שנה ועד גיל שלוש. כל התקופה המשפחה סבלה מרעב קשה ולא היו תרופות. היה קור של מינוס 60 מעלות בנובוסירסק. התנאים היו קשים מאוד, זה אחד הפלאים שבתור תינוק נשארתי בחיים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגעתי לארץ בשנת 1949, הגענו למעברה בבאר יעקב. בשנת 1950 קיבלנו בית דו-משפחתי בנס ציונה. שילמנו עשרים וחמש שנה על הבית. למדתי בבית ספר ממלכתי ב' בנס ציונה. אני זוכר את הצנע, הייתי מחתים את תלושי האוכל- כמו ברוסיה- לא היו בשר וביצים, ובשביל חלב היה צריך תלושים. למדתי במצב כלכלי קשה. למדתי חמש שנים ביסודי, ואז עברתי ל"אורט" ברחובות. שיחקתי כדורגל וכמעט הגעתי לס.כ בנס ציונה, אבל עברתי ללמוד בחיפה. היו לי בעיות בגרון והייתי מדבר קצת לא ברור. התגייסתי לחיל האוויר והייתי טכנאי מטוסים. נשלחתי להביא את המטוסים לחו"ל, קיבלתי דרכון דיפלומטי ושינו לי את השם. בגיל 26 התחתנתי עם פולניה. נולדו לי בן ובת, הבת בשנת 1974 ובן בשנת 1976. הייתי ארבע שנים בקבע בחיל האוויר, בתור מכונאי מטוסים. אחר כך למדתי להיות מורה נהיגה ומאז הייתי מורה לנהיגה. בשלב מסוים הייתי מנהל בית ספר לנהיגה. לפני שנתיים הפסקתי לעבוד בגלל בעיות בריאותיות.

היום הילדה בת 35 והבן בן 33. יש שלושה נכדים מהבת, ואני נהנה בכל פעם שאני רואה את הנכדים שלנו.